

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 43. FF. Minores Maffiliæ combusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Omnes hos errores summatim confu-
 tat Papa, per eos renovari antiquas hæ-
 reses demonstrans: tum addit: Feruntur
 multas alias ineptias contra Sacramen-
 tum matrimonii, de fine mundi, & ad-
 ventu Antichristi quasi propinquo ef-
 fundere. At cum illæ propositiones
 nec ratione, nec autoritate nitantur, ex
 se ipsis concidunt, nec merentur refelli:
 sufficit eas condemnare. Itaque ut hi
 miseri ad bonam redeant frugem, aut sal-
 tem ne corrumpant alios, rogatus a
 nobis Siciliae Rex Fridericus iussit expul-
 sos hac ex insula ad Præsides Ordinis
 remitti. Sed rebelles subduxit fuga:
 quibusdam latibulum præbuit Sicilia: a-
 liis inter ethnicos dispersis promulgan-
 dæ iisdem fidei nomen serviit. Quapro-
 pter præcipimus, & vos omneshorta-
 mur, ut ne Henricum Sebensem, aut a-
 lios falsos Fratres perfugio Siciliae usos
 ope, consilio, aut favore ullo dignemini;
 sed contra, ut captos Præsilibus Ordinis
 Minorum remittatis pro suis meritis pu-
 niendos. Dabat 23 Jan. 1318.

Sæcul. XIV.

A.C. 1318.

§. XLIII.

Fratres Minores Massiliæ combusti.

Ordinis Minister Generalis Michaël Cæ-
 senas diploma: *Quorundam exigit*
executione daturus obsistentes sibi potis-
simum

Sæcul. XIV.
A. C. 1318.

Baluz. l. I.
Miscell.
p. 198.

simum habuit quatuor Religiosos, Joannem Barranum Tolosatem, Deodatum Michaëlem, Guilielmum Saltonum, Pontiumque Rupium Narbonensem, qui coram illo pertinaciter contendebant Papæ Joanni deesse potestatem præcipiendi ea, quæ diploma contineret, seque non teneri hoc exequi præsertim in deponendo singulari vestitu suo, & in assumendo alio ad arbitrium Ministri Generalis, neque huic obedire vel in reservando frumento, vino, aliaque penu, vel in reliquis. Hanc Papæ sanctionem adversari consilio Evangelico, suoque voto perfectæ paupertatis. Pater Generalis eam quatuor Fratrum declarationem litteris consignari jussit, eosque ad Fratrem Michaëlem Moinium ejusdem Ordinis Religiosum, per Provinciam Inquisitorem misit cum mandato, ut quæstionem de illis haberet usque ad damnationem ac pœnas.

Inquisitor ex forma Juris eos interrogavit, an persisterent in responsis coram Patre Generali redditis? Negabant se velle quidquam eorum retexere, aut parere præcepto de mutatione vestis ac de cæteris; quia id facere nequirent salva voti religione. Addebant se usque ad diem Judicii staturos reclamationibus appellationibusque a se factis contra imperia sibi Papæ nomine significata a Fratre

tre Stephano Alberto per agrum Salu- Sæcul. XIV.
 viorum Ministro Provinciali. Inquisitor A C. 1318.
 eis exposuit has reclamaciones contine-
 re manifestos errores contra Ecclesiæ
 auctoritatem primatúmque Sedis apo-
 stolicæ, ac Religiosorum regulas neu-
 tiquam æquandas esse cum Evangelio:
 cum omnes suam vim acceperint ab au-
 thoritate Summæ Sedis; quæ proin ex-
 plicare illas, mutare, ac rescindere pro
 arbitrio possent suo.

Quatuor Fratres, ut errores suos de-
 ponerent, hortatus sæpius Inquisitor con-
 suluit plures Episcopos ac Theologiæ
 Doctores: qui cuncti judicabant proposi-
 tiones horum Fratrum esse hæreses, at-
 que in illis obfirmatos haberi pro hære-
 ticus debere. Raymundus Massiliensis
 Episcopus rogatu Inquisitoris etiam ten-
 tavit amice persuadere Fratribus, ut er-
 rores agnoscerent suos. Inquisitor insu-
 per curavit, ut Cardinales quidam eis
 testarentur Papam in senatu publico legi
 jussisse quæstionem de ipsis habitam
 una cum ipsorum confessionibus coram
 Patre Ordinis Generali Michaëli Cæse-
 nate factis; & viva voce illas declarasse
 hæreticas, ipsosque ut tales conde-
 mnandos. Denique his quatuor Religio-
 sis in contumacia sua perstantibus Inqui-
 sitor septimam Maji præstituit, qua judi-

Hist. Eccles. Tom. XXIII.

K cium

Sæcul. XIV
A. C. 1318

cium fixum audirent ante tertiam canonicam seu nonam matutinam.

Hac igitur die sententiam suam de scripto pronuncians quatuor Fratres Joannem, Deodatum, Guilielmum, & Pontium declaravit hæreticos ac defensores noxiorum dogmatum, ideoque exaugurandos, & tribunali profano permittendos judicavit; sub anathematis poena prohibens, nequis hominum eosdem defenderet errores. Adjunxit: Scimus eos manasse ex doctrina inserta scriptis Fratris Petri Joannis Olivæ in Apocalypsim, ab universo Minorum Ordine de sententia plurium Doctorum Theologiæ ad ignem condemnatis; & Papam hæc scripta quibusdam Cardinalibus Doctoribusque examinanda dedisse. Quapropter interdiximus, nequis cujuscunque status, donec Papa rem hanc decidat, dicto Petro Joanni veluti Sancto, aut viro, qui agnoscat catholicus, ullum honorem habeat.

Præterea, cum Bernardus Aspenfis frater ejusdem Ordinis, ut certo novimus, asseruerit Papam non habuisse potestatem statuendi, quæ sanctio contineret, de horreis & cellis, nec illi hac ex parte obtemperandum esse; nostroque jussu captus hunc errorem ejurare noluerit, damnamus eum, ut exauguratus penitus,

tus, & in perpetuum muro cinctus, supra vestem duas nunquamnon cruces flavas, ad pectus alteram, alteram inter humeros gerat, alioquin tradendus Magistratui civili tanquam pertinax in errore.

Sæcul. XIV.

A. C. 1318.

Hæc sententia sic pronunciata fuit Massiliæ in coemeterio Agurtino Nostræ Dominæ anno 1318, indictione prima, 7 Maji præsentibus Raymundo Massiliæ, ac Descoto Convenarum Episcopis, duobus Abbatibus, quatuor urbis Ordinum Mendicantium Præsidibus, plurimisque testibus aliis. Mox Inquisitor Episcopum Massiliensem submisit orabat, ut exauguraret quatuor fratres hæreticos. Is cum annuisset, illico amictus veluti ad conferendos ordines, præparato altari, damnatos quasi ad functionem ordinum vestitos ad se adduci jussit. Joannes, Deodatus, & Guilielmus erant Sacerdotes, Pontius tantum Diaconus. Monebat eos etiam tum Episcopus, ut recantarent errores suos: ac renuentes canonico ritu singulos exauguravit quovis ordine, beneficio ac privilegio clericali privans: tum capita eorum ita tonderi voluit; ut Clericatus signum restaret nullum.

Tandem profano relicto judicio corripuere Raymundus Villanovanus Eques Massiliæ Tribunus, ac Rogerius a S. Martino

K 2

tino

Sæcul. XIV. tino Pro - Tribunus : quos Episcopus &
 A.C. 1318. Inquisitor rogabant, ut illorum vitæ par-
 cerent. At cum hæ preces sint so-
 lum consueta formula Inquisitionis, Tri-
 bunus ad rogam condempnatos comburi
 jussit eodem die proximo ante Apparitio-
 nem S. Michaëlis. Secta eos sua coluit
 velut Martyres.

Baluz. to. I.
 p. 117. 693.

Kayn. 1318.
 n. 53.

Emerit. di-
 rect. p. 283.

D, 328.

§. XLIV.

Ordo Christi in Lusitania.

Baluz. to. I.
 p. 741.

p. 159.

Dionysius Lusitaniæ Rex Joannem Pe-
 trum Peresium Canonicum Conim-
 bricensem, ac Joannem Laurentium Vi-
 rum nobilem tanquam Procuratores suos
 misit, qui Papam inducerent ad erigen-
 dum novum Ordinem militarem. An-
 nuens is hunc sub nomine militiæ Chri-
 sti in Lusitania & Algarbia instituit ad
 Christianam fidem tuendam contra Sa-
 racenos ibi versantes, voluitque Magi-
 strum Ordinis Castellum Marinum dice-
 ceseos Silvensis incolere; Equites bona
 omnia, quæ ad Templarios utroque in
 regno spectaverant, possidere, regulam
 Cisterciensem secundum Calatravensia
 statuta sequi, Alcobaciano Ulyssipponen-
 sis dioceseos Abbati tanquam Inspectori
 Correctorique obnoxios esse, ac eidem ut
 Ecclesiæ Romanæ Vicario, sicut etiam
 Lusitaniæ Regi Magistrum Ordinis fidem
 ac